

Dvasinė aistra

Čia kalbama ne apie paprastus receptus, o apie biblinį kelią. Šis kelias, viena vertus, yra džiaugsmo kelias, nes Dievas nori uždegti mūsų širdis ir padaryti mus tinkamus savo planams, tačiau tai taip pat yra kelias, kuris dažnai būna nemalonus ir verčia mus giliai pažvelgti į savo vidų.

A. Asmeniškai (Peter Blaser)

Įvadas

Nežinau, kaip tau sekasi su dvasiniu uolumu. Kiek kartų jau esi apie tai mąstęs, kiek kartų jau to norėjai, kiek kartų jau nepavyko, kiek kartų jau buvai nusivylęs, pasidavęs? O galbūt tau tai dar niekada nebuvo svarbu, o dabar esi labai susidomėjęs, kupinas lūkesčių?

Na, su dvasine aistra dažnai elgiamasi kaip su receptų knyga. Turi daryti tai ir tai, ir tada turėsi dvasinę aistrą. Vieną dalyką turime labai aiškiai nustatyti: dvasinė aistra nėra aktyvizmas! Dvasinė aistra nėra pastangos, kol liežuvis nuslysta ant grindų! Dvasinė aistra yra santykis! Dvasinis uolumas yra glaudžiai susijęs su meile – bet ne su ta meile, kaip ją dažnai suprantame mes, žmonės. Dvasinis uolumas gali mus nuvesti iki ištvermės ribų. Dvasinis uolumas išoriškai gali atrodyti labai ramus. Dvasinis uolumas gali pasireikšti emociškai. Dvasinio uolumo pasireiškimo būdas taip pat priklauso nuo mūsų asmenybės tipo.

Gordonas Makdonaldas sakė: „Prisimenu savo požiūrį, kai kiti žmonės ateidavo pas mane su tam tikromis idėjomis apie dvasinį uolumą. Aš tiesiog turėjau imituoti tai, kas jiems buvo pasiteisinę. Jaunystėje turbūt išbandžiau ne mažiau kaip tuziną metodų. Aš uoliai dariau viską, ką man nurodydavo. Tačiau rezultatai, jei jų iš viso buvo, buvo trumpalaikiai, ir aš supratau, kad nėra jokių trumpesnių kelių, jokių gudrybių, jokių lengvų būdų puoselėti artimą santykį su Dievu ir

išlaikyti aistrą, kuri mus neštų per mūsų gyvenimo kelionę.

Čia nekalbama apie paprastus receptus, čia kalbama apie biblinį kelią. Šis kelias, viena vertus, yra džiaugsmo kelias, nes Dievas nori uždegti mūsų širdis ir padaryti mus tinkamus savo planams, tačiau tai taip pat kelias, kuris dažnai yra nemalonus ir verčia mus giliai pažvelgti į savo vidų.

Pašaukimas - tai tik pradžia

Mūsų gyvenimo istorijoje su Jėzumi yra aiškiai apibrėžta pradžia: atgimimas, t. y. atgaila ir Jėzaus priėmimas kaip asmeninio Viešpaties. Šiuo veiksmu Šventoji Dvasia įžengė į mūsų gyvenimą. Tai reiškia, kad mes esame:

- Dievo kūriniai
- Dievo šventykla
- Druska ir šviesa
- begalinai vertingi, mylimi, branginami, gerbiami
- Dievo bendradarbiai, pasiuntiniai
- Šventieji
- Mylimieji
- Namų bendruomenės nariai ir bendrapiliečiai
- Paskirti
- Dievo partneriai, jo draugai
- Išgelbėtieji
- Bendrapaveldėtojai
- Pasiuntiniai
- Išrinktieji
- Dievo vaikai
- Teisieji
- įrašyti į Gyvenimo knygą
- tobulas Kristuje
- Jėzaus Kūno nariai
- paženklinti Dievo Dvasia

Mes turime:

- prieigą prie Dievo
- gyvą viltį – perspektyvą
- amžinąjį gyvenimą

- užtarėją pas Dievą

Ką šie bibliniai faktai sukelia tavo širdyje? Leiskis įkvėpti To, kuris tave ir visą visatą sukūrė. Iš šio pirmo žingsnio ir sąmoningumo, kad esi Dievo vaikas, išauga pirmoji meilė, o kartu ir deganti aistra. Todėl svarbu tai nuolat prisiminti. Tikroje, gilioje garbinimo patirtyje mūsų širdis taip pat sušyla, o ši meilė maitinama – juk kiekvienai meilei reikia maisto! Norint pasiekti aistrą, ją atgauti ar patirti pirmą kartą, būtinas augimo procesas – nors Dievas gali ir staiga visiškai užvaldyti žmogų, tačiau net ir tuomet seka augimo procesai. Dievas nori mus vis labiau formuoti pagal savo sumanymus – o šie sumanymai mums visada yra geriausi. (Rom. 8, 28) Jokūbo istorija prie Penuelio mums suteikia keletą svarbių įžvalgų apie Dievo principus (Pr. 32, 25–32)

- Jokūbo apgaulė ir gudrybė, siekiant pirmagimio palaiminimo, yra ilgo mokymosi proceso, kurį Dievas eina kartu su Jokūbu, pradžia.
- Jokūbas keliauja, siekdamas sutvarkyti savo gyvenimą
- Prie Jaboko upės ant jo užpuola kažkoks siluetas. Jokūbas tikriausiai jaučia, kad gresia pavojus jo gyvybei
- Prasideda atkakli kova – nė vienas iš jų nepasiduoda
- Jokūbas susitinka su Dievu ir gauna naują tapatybę

Dvasinė aistra susijusi su mano Dievo įvaizdžiu!

Ar tai, kad Dievas taip susiduria su mumis, dera su mūsų Dievo įvaizdžiu? Taip, kad mums atrodo, jog jis mus žudo? Mintis, kad Dievas puola mus, griežtai mus baudžia, spaudžia ir kelia grėsmę, mums nėra labai artima.

- Paprastas, bet vienpusiškas ir nelabai gilus įvaizdis yra toks: meilės Dievas – taigi be galo malonus. Meilę mes greitai susiejame su „malonumu“, „draugiškumu“ ir giliai širdyje – su „galiausiai nekenksmingumu“, vadovaudamiesi šūkiu: **Geras senelis, visiškai kurčias**. Nežalingo Dievo vaizdinys niekada nebuvo teisingas.
- Dievo meilė Jėzuje ant kryžiaus nėra miela, nekenksminga meilė. Tai giliausia, dramatiška, „žiauri“ meilė! Jėzus, jo Sūnus, turėjo mirti kankinamas! Dievas nugramzdina savo Sūnų, o kartu ir savo pačios širdį į giliausią gelmę. Tai yra meilė – kad taptume laisvi!

(W. Kopfermann)

- Vaizdinyš apie mielą, gerą Dievą, apie gerą draugą neatitinka Biblijos ir, kita vertus, neatitinka Dievo esmės bei širdies.
- Dievas yra ir lieka gerasis Ganytojas, kuris viską atiduoda, kad savo bandą vestų teisingais keliais. Ganytojas tai daro šaukdamas, vilioja, eina priekyje, bet, priklausomai nuo situacijos ir avies, taip pat naudoja lazda ir savo šunį. Lygiai taip pat mylintys, geri tėvai kartais turi imtis griežtų priemonių, kad ilgalaikėje perspektyvoje savo vaikui suteiktų tikrą pagalbą

Tikra, gili meilė kartais turi būti ir skausminga.

- Tačiau Dievas taip pat yra tas Dievas, kuris sako: „Eikite ir šiek tiek pailsėkite!“ (Mk 6, 31)

Dievas nėra Dievas, reikalaujantis nepertraukiamo atsidavimo – Dievas nori santykių, o iš jų kylančių mūsų veiksmų, atitinkančių Jo valią.

- Dievas yra gerasis Tėvas, kuris viską paaukojo už tave, Jis yra Tėvas, kuris dalina geras dovanas. Tai Dievas, kuris tave priėmė kaip savo vaiką ir nori padovanoti tau visą savo turtą. Jis nenori jo nuo tavęs atimti. Problema ta, kad apie turtus, gausą, gerą ir vertingą gyvenimą mes dažnai turime kitokias nuostatas nei gerasis Tėvas!

Mūsų Dievo įvaizdžiai yra labai paveikti mūsų visuomenės įvaizdžių. Mūsų vakarietiškame pasaulyje turtas, pripažinimas, sveikata, vartojimas, laisvė – tai pilnavertiško, gero ir vertingo gyvenimo simboliai.

Žmogus gali patirti trūkumą, susitaikyti su nepritekliais, gali atsisakyti kai ko, gali gyventi kančiose ir varguose – tiek vidiniuose, tiek išoriniuose – ir vis tiek turėti pilnavertį, dėkingą, prasmingą, turtingą gyvenimą! Tai nėra prieštaravimai! (Fil. 4, 12)

Kokie Dievo įvaizdžiai lemia tavo santykį su Dievu?

Jei Dievas mus veda į gyvenimą, kupiną didesnės gausos (iš kurios kyla ir dvasinis uolumas) – o Jis to nori (Jn 10, 10; Kol 2, 10) – tai nevyksta tiesiu, švelniu keliu į viršų, bet einama per lūžius, per sukrėtimus. Jis mus veda į sunkumus, įstumia į

krizes ir ten susitinka su mumis. Jobo išpažinimas po sunkių kančių buvo toks: „Aš apie Dievą girdėjau tik iš pasakojimų, bet dabar mano akys Tave pamatė!“ (Job 42, 5) Tačiau Jis susitinka su mumis ir ant „Perkeisties kalno“, kur galime pamatyti Jo šlovę. Dievas turi daug galimybių, Jis neleidžia savęs suvaržyti!

Visi tikrai Dievo naudojami pasiuntiniai yra išgyvenę tokius laikotarpius, kad taptų vaisingi ir leistųsi Dievui vadovauti. Keletas pavyzdžių:

- Petras – išsižadėjimas – pažeminimas – savęs pažinimas – anksčiau tu pats save apjuosdavai – dabar kitas tave apjuos ir ves ten, kur tu nenori
- Elisas – depresija – nori mirti po krūmu

Jeremijas – prakeikė savo gimimo dieną

- Paulius – liga ir silpnumas, užmėtytas akmenimis, plakimas ir pan.
- Hudsonas Teiloras – prislėgtas, praradęs drąsą
- Džonas Veslis – trukdanti žmona, pasipriešinimas
- Spurgeon – pajuoka, priešiškus
- Vilhelmas Pahlsas – žmonos mirtis
- Asmeninės krizės???
- ir t. t., ir t. t.

Dievas mus myli (net jei tai skamba ciniškai ir žiauriai) galbūt niekada taip praktiškai, kaip šiais laikais, kai Jis įsikiša į mūsų gyvenimą ir leidžia mums išgyventi sudėtingiausius dalykus. Situacijos, kuriose pasiekiamo savo ribas ir nežinome, kaip toliau elgtis – kai viskas susiklosto taip, kad tampa sunku – kai mums atrodo, kad ant mūsų užgriūva galinga jėga! – kaip tai, ko tikriausiai patyrė Jokūbas prie upės.

Kas trokšta gyvenimo didesniame gausume, tas bus vedamas per lūžius ir sukrėtimus. (W. Kopfermann)

Prieš Dievui suteikiant mums savo gausą, Jis mus veda į skurdą. Prieš leisdamas mums patirti dieną, Jis mus veda į naktį. (W. Kopfermann)

Dvasinis uolumas nereiškia plaukti sėkmės ir euforijos bangoje, bet reiškia išlikti ištikimam net ir suskilimo akimirka, reiškia Dievo interesus paversti savo interesais, reiškia tikėti Dievu, kad Jis mus giliai patenkina ir pripildo, reiškia

patikėti Dievui savo gyvenimą. Tam reikia drąsos! Dievo interesus paversti savo interesais galima tik per savo „aš“ sugriuvimą.

Ps 51, 19; Ps 34, 19; Ps 147, 3; Ez 6, 9

Prieš Dievui mus nuvedant į tikėjimo kalnus, Jis mus veda į giliausius išbandymų slėnius – kad liktume priklausomi nuo Dievo!

Ką šie samprotavimai sukelia tavo viduje? Baimę? Nepritarimą?

Tai normalu – tačiau tai rodo nepasitikėjimą Dievu, kad Jis tikrai gali praturtinti tavo gyvenimą.

1. **Pagrindinis biblinis principas** (žr. PDF failą)
2. **Lemiamas Jokūbo suvokimas**(žr. PDF failą)
3. **Lemiamas klausimas (arba pasekmė)**(žr. PDF failą)
4. **Būti dvasiškai aistringam reiškia priklausyti nuo Dievo!**(žr. PDF failą)
5. **Dievas laimina!**(žr. PDF failą)
6. **Džiaugsmas – jausmas – meilė – aistra** (žr. PDF failą)

Atsiverti aistrai Jėzui

- Pažinti Dievą
- Sutvarkyti santykius
- Prašyti Dievo aistros
- Kantrybė
- Pabaiga ar pradžia

Trumpai ir aiškiai, ir iš tikrųjų labai paprasta:

Nuoširdus maldas, kuriame atiduodame Jėzui valdžią savo gyvenime, pasitikėjimą, kad Jis į mūsų gyvenimą įlies visą savo gausą, nesvarbu, kas, kada ir kaip atsitiks, bei prašymą suteikti aistringą meilę Jėzui, Dievas tikrai išklausys – ir dvasinis uolumas bus to pasekmė!

Visą straipsnį rasite PDF faile

Dvasinė aistra

Aistros testai

Asmeninis komandos aistros testas

Aistra komandoje

Literatūra:

„Aufatmen“ 1/96; Wolfram Kopfermann; „Skilimas ir gausa, susitikimas su Dievu gelmėse“

„Aufatmen“ 1/96; Jack Deere: „Protas ir širdis: atrasti naują aistrą“

Grįžimas prie pirmosios meilės; Gordon MacDonald, „Projektion J“

Šaltinis:

Turinys / Autorius: Regioninis vadovų savaitgalis, 2000 m. lapkričio 4–5 d., Peter Blaser, Šveicarijos evangelikų jaunimo organizacijų sąjunga (BESJ)

autorių teisės: www.besj.ch

Nuotrauka: www.juropa.net